

Barnsoldater i Asien

Förklaringsfaktorer till fenomenet

Hanna Björklund
Daniel Kristoffersson

Abstract

Denna uppsats testar olika förklaringsfaktorer till förekomsten av barnsoldater i väpnade konflikter i den asiatiska regionen. Resultaten redovisas i en tabell och tre scatterplots, på vilka det följer en diskussion om hur faktorerna förhåller sig till andelen barnsoldater. Med hjälp av en kvantitativ statistisk analys av de olika faktorerna fastslås det att antalet internflyktingar har större påverkan på detta än de tre konventionella teorierna fattigdom, föräldralöshet och globaliseringen av handeldvapen. I studien finns även en kvalitativ del i form av en fallstudie av det extrema fallet Burma, vilken undersöker ytterligare faktorer och fastslår vikten av beskydd av internflyktingar. En ytterligare faktor vi finner i fallstudien, och som vi anser kan ligga till grund för vidare studier, är förekomsten av militärt kvoteringsystem.

Nyckelord: barnsoldater, internflyktingar, fattigdom, föräldralöshet, handeldvapen, Asien, Burma.

Antal ord (exklusive fotnoter): 9424.

Akronymer

BRN-C	Barisan Revolusi Nasional-Koordinasi
CIA	Central Intelligence Agency
CSUCS	Coalition to Stop the Use of Child Soldiers
FN	Förenta Nationerna
HRW	Human Rights Watch
IDMC	Internal Displacement Monitoring Centre
IDP	Internally Displaced Person
KA	the Karenni Army
KNLA	the Karen National Liberation Army
SLORC	the State Law and Order Restoration Council
SPDC	State Peace and Development Council
SSA-S	the Shan State Army South
ULIMO	the United Liberation Movement of Liberia for Democracy
UNDP	United Nations Development Program
UNHCR	United Nations High Commissioner for Refugees
UNICEF	United Nations Children's Fund
USAID	United States Agency for International Development
UWSA	the United Wa State Army

Innehållsförteckning

1	Inledning	4
1.1	Syfte och problemformulering	4
1.2	Val av fall	6
1.3	Disposition	7
1.4	Avgränsningar	7
1.5	Kommentar till materialet	8
1.6	Studiens relevans	8
1.7	Definitioner av begrepp	9
2	Metod	11
2.1	Kombination av kvantitativ och kvalitativ metod	11
2.2	Teoriprövande metod	12
2.2.1	Olika utfalls-design	13
2.2.2	Statistisk design	13
2.2.3	Fallstudie-design	13
3	Teori och operationalisering	14
3.1	Konventionella teorier	14
3.1.1	Fattigdom	14
3.1.2	Föräldralöshet	15
3.1.3	Globalisering av handeldvapen	16
3.2	Antal internflyktingar och flyktingar	17
4	Test av förklaringsfaktorer	19
4.1	Relationen mellan fattigdom och barnsoldater	20
4.2	Relationen mellan föräldralöshet och barnsoldater	22
4.3	Relationen mellan globaliserade handeldvapen och barnsoldater	23
4.4	Relationen mellan internflyktingar och barnsoldater	24
4.5	Diskussion kring kvantitativ studie	25
5	Burma och gränsen till Thailand	27
5.1	Bakgrund till konflikten	27
5.2	Beskydd av internflyktingar och flyktingar	28
5.3	Förklaringsfaktorer till barnsoldater i Tatmadaw	29
5.4	Förklaringsfaktorer till barnsoldater i rebellgrupperna	30

5.5	Diskussion kring fallstudie.....	31
6	Slutsatser.....	32
7	Referenser.....	34

1 Inledning

Att använda barn under 18 år i väpnad konflikt, antingen som soldater i direkt strid, eller som någon form av hjälpredda i indirekt strid, är förbjudet enligt internationell rätt. Att utnyttja barn under 15 år på detta sätt är klassat som ett krigsbrott. Trots detta beräknas att cirka 300 000 barn strider i nära en tredjedel av världens väpnade konflikter¹. Som medlemmar av väpnade styrkor är barnen legitima mål och täcks inte av det juridiska skydd FN erbjuder civilbefolkningen². Samtidigt utsätts många för negativ särbehandling av ledarna för de väpnade grupperna då de i större utsträckning än vuxna soldater tvingas utföra särskilt riskfyllda uppdrag, exempelvis genom att tjänstgöra som spioner eller minröjare³.

Även efter avslutad tjänstgöring, då konflikten är slut eller då barnen på annat sätt kunnat undkomma, drabbas många av allvarliga psykiska problem. Studier visar att före detta barnsoldater är överrepresenterade i självmordsstatistiken rörande barn⁴. Många andra drabbas av emotionella störningar som post-traumatisk stress och depression. Psykologisk hjälp är, där den finns tillgänglig, mycket dyr⁵. Med anledning av de problem som följer av att använda barn i väpnad konflikt blir det motiverande att studera faktorer som ligger bakom detta. Asien har idag den största andelen väpnade konflikter i världen och har rapporterat svara för en stor del av världens barnsoldater⁶, varför vi anser det motiverat att studera denna region med målet att försöka förklara fenomenet.

1.1 Syfte och problemformulering

Syftet med denna uppsats är att testa bärkraften hos en omarbetad version av en teori om vad som har störst påverkan för antalet barnsoldater i moderna konflikter. Detta för att se i vilken utsträckning teorin, som hittills testats på konflikterna i Liberia samt i en kvantitativ studie av den subsahariska regionen, har förklaringskraft även i andra delar av världen. Teorin är utformad av Vera Achvarina och Simon F. Reich i artikeln ”No Place to Hide – Refugees, Displaced Persons, and the Recruitment of Child Soldiers” (2006). I denna argumenterar de för att graden av beskydd av flyktingläger och för så kallade IDP: s, internally

---

¹ Häggström, 2001, s. 2.

² Ibid, s. 6.

³ Ibid.

⁴ FN, Child Soldiers – An Affront to Humanity.

⁵ Häggström 2001, s. 6: UNICEF: Adult Wars, Child Soldiers, s. 76.

⁶ Hazen, 2008, Armed Violence in Asia and the Pacific, s. 2.

displaced persons, eller internflyktingar, har större påverkan för hur många barn som rekryteras till väpnade styrkor än de traditionella förklaringsfaktorerna fattigdom, föräldralöshet och globaliseringen av handeldvapen.⁷ Vår version av denna teori är att antalet internflyktingar har betydelse för andelen barnsoldater. Detta beroende på att vi anser att internflyktingar är den mest utsatta befolkningsgruppen i ett land, och att väpnade grupper utnyttjar denna utsatthet till sin fördel. Om teorin får empiriskt stöd i vår studie, ger det tydliga signaler om vikten av att beskydda dessa, vilket redan antytts av Achvarina och Reich.

Syftet är inte att försöka falsifiera de tre konventionella teorierna, då vi, liksom Achvarina och Reich, anser dem vara bidragande faktorer till förekomsten av barnsoldater. Dock är vi av den åsikten att dessa fokuserar till allt för stor grad på ett strukturellt plan på vilket inga lösningar på kort sikt står att finna. Därigenom blir Achvarina och Reichs teori mer intressant än de konventionella då den, om den visar sig stämma även i de fall vi undersöker, kan ge en hänvisning till ett sätt att angripa problemet på ett mer hanterbart sätt och med mera omedelbara åtgärder än tidigare.

De ledande aktörerna i kartläggningen av barnsoldater är kopplade till CSUCS (The Coalition to Stop the Use of Child Soldiers)⁸. Denna koalition skriver i sin rapport från 2008 att antalet barnsoldater har minskat på senare år, eftersom att antalet konflikter minskat. Således argumenteras för att det främsta sättet att råda bot på användandet av barnsoldater är att avsluta konflikter.⁹ Denna förklaring ter sig vid första anblick självklar. Problemet är hur man ska ta sig an långdragna och svåravslutade konflikter, så kallade protracted conflicts, med ett sådant synsätt. Majoriteten av dagens internflyktingar lever i sådana konflikter¹⁰ och då ingen fred uppnås lämnas problematiken därhän. Även konflikter utan denna prägel, alla pågående konflikter, blir lidande av CSUCS synsätt. Som vi ser det måste det finnas strategier för att reducera antalet barnsoldater under pågående konflikt. På grund av detta anser vi det viktigt att studera alternativa angreppssätt, utformade för alla typer av konflikter, vilket också är syftet med vår studie. Frågeställningen är därför som följer:

- Hur stor förklaringskraft har antalet internflyktingar och flyktingar för förekomsten av barnsoldater i den asiatiska regionen?

Då vi vill styrka denna teori från två håll ställer vi oss även frågan:

- Hur stor förklaringskraft har de tre konventionella orsaksfaktorerna för förekomsten av barnsoldater i den asiatiska regionen?

---

⁷ Achvarina och Reich, 2006, s. 131 f.

⁸ Medlemmarna är Amnesty International, Defence for Children International, Human Rights Watch, International Federation Terre de Hommes, International Save the Children Alliance, Jesuit Refugee Service, and the Quaker United Nations Office.

⁹ CSUCS, 2008, Child Soldiers – Global Report 2008, s. 15.

¹⁰ IDMC, 2008, Internal Displacement, s. 14.

Vi ämnar ta reda på detta utifrån en kvantitativ studie, men då vi i resultaten finner att Burma är ett extremt fall i förhållande till alla testade indikatorer vill vi även närmare granska detta land i en fallstudie. För fallstudien har vi en separat frågeställning. Denna är:

- Vilken eller vilka ytterligare faktorer krävs för att förklara Burmas exceptionellt höga andel barnsoldater?

1.2 Val av fall

Vi ska göra vår studie i en del asiatiska länder vilka alla rapporterats använda eller har använt barnsoldater i sina väpnade styrkor. Länderna vi valt för vår studie är Afghanistan, Burma, Filippinerna, Indien, Indonesien, Nepal, Sri Lanka och Thailand och vi koncentrerar vår studie till åren mellan 2001 och 2007, med särskilt fokus på slutet av 2006, då vi har tillförlitliga rapporter från dessa år.¹¹ I Indien har vi valt att koncentrera vår studie på delstaten Jammu och Kashmir i norr. Detta beroende på att det är här de flesta konflikterna utspelat sig på senare år, och med hänsyn till Indiens stora yta och folkmängd vore det ej representativt att sätta de siffror för andra variabler vi vill undersöka i relation till antalet barnsoldater i enbart denna region. För att bibehålla representativitet även i Indonesien koncentrerar vi oss här till att studera Aceh-provinsen. Gemensamt för dessa länder är att konflikterna har varit långdragna och svåravslutade. De karaktäriseras även av att vara inomstatliga, undantaget konflikten i Jammu och Kashmir då denna står mellan Indien och Pakistan, samt Afghanistan, som på grund av utländska styrkors deltagande bäst beskrivs som en internationaliserad inomstatlig konflikt¹².

Vad gäller fallstudien kan man vid val av analysenhet för denna resonera på två vis. Man kan antingen välja ett fall nära genomsnittet, vilket då kan anses representativt för resten av den kvantitativa studiens population; eller ett avvikande fall som ligger långt från regressionslinjen, alternativt visas vara ett extremt fall på regressionslinjen, för att på så sätt i ett utforskande syfte söka alternativa förklaringsvariabler¹³. Vi har valt den senare. Den analysenhet vi valt att ha till grund för fallstudien är Burma, vilket för variablerna fattigdom och föräldralöshet visade sig avvika i hög grad från de andra. Burma är även exceptionellt rörande andelen barnsoldater då landet, även om det inte avviker från regressionslinjen, uppvisar extrema siffror jämfört med de andra. Av studien framkommer att Burma har fler barnsoldater än alla de andra analysenheterna

---

¹¹För våra siffror i antalet barnsoldater använder vi oss främst av CSUCS Child Soldiers – Global Reports 2004 samt CSUCS Child Soldiers – Global Report 2008, vilka tillsammans studerar tidsperioden mellan april 2001 och oktober 2007.

¹²Hazen, 2008, *Armed violence in Asia and the Pacific*, s. 5.

¹³Teorell och Svensson, 2007, s. 275 f.

sammantaget. Därmed finns ett behov att ta reda på varför detta land avviker, då det är möjligt att de alternativa förklaringsfaktorer vi kan finna kan ligga till grund för nya kvantitativa undersökningar¹⁴.

1.3 Disposition

Nedan följer en motivering till varför vi funnit det nödvändigt att i olika aspekter avgränsa oss. Därefter får de delar av materialet som är i behov av kommentar en sådan, varefter vi framlägger en motivering till relevansen av vår studie.

För att kunna förhålla sig konsekvent till våra variabler och göra korrekta mätningar är det av vikt att definiera begreppen. Detta görs i två omgångar; Kapitel 1 avslutas med en genomgång av de definitioner som är relevanta för hela studien. Mer områdesspecifika definitioner, samt en redogörelse för operationaliseringen av dessa, följer under respektive rubrik i kapitel 2. I kapitel 2 presenteras även kort logiken bakom de faktorer vi skall testa samt varför de kan anses relevanta för att förklara förekomsten av barnsoldater. Avgörande för studiens upplägg blir hur vi metodologiskt går till väga för att undersöka ställda frågor. Därför redogörs i kapitel 3 för hur vi tänkt för att på bästa sätt angripa problemet, nämligen de vinnningar som görs vid kombination av metoder. En statistisk redovisning av våra resultat samt resonemang om dessa följer i kapitel 4. I kapitel 5, studiens sista led, görs en fallstudie i vilken vi undersöker vad som avviker i den mest exceptionella analysenheten, och hur man där bättre kan förstå situationen. Den kvantitativa respektive kvalitativa studien avslutas med var sin diskussion. I studiens sista kapitel summerar vi våra slutsatser.

1.4 Avgränsningar

Vi är väl medvetna om att det finns många faktorer, och kombinationer av faktorer, som kan förklara förekomsten av barnsoldater i ett land. Vi har valt att i första hand avgränsa oss till de fyra förklaringsfaktorer presenterade ovan. De tre första för att dessa är mest vedertagna i litteraturen på området, och den fjärde då denna utmanar de förra. I fallstudien undersöker vi skydd av internflyktingar samt eventuella ytterligare faktorer som kan påverka förekomsten av barnsoldater.

Med anledning av mörkertalen kring antalet barnsoldater har det inte gått att få fram exakta siffror från samma år i alla länder. För att komma runt detta problem har vi utökat tidsspannet¹⁵. Även om antalet barnsoldater varierar något från år till

---

¹⁴ Ibid.

¹⁵ För att få fram en hållbar siffra har vi utökat tidsspannet och fått fram antalet barnsoldater för perioden 2001 till 2007; CSUCS Child Soldiers – Global Report 2004; CSUCS Child Soldiers – Global Report 2008.

år, är vår och CSUCS bedömning, att denna siffra är relativt konstant¹⁶. Därför har vi i vår studie, trots att vi generellt koncentrerar oss på slutet av 2006, i vissa fall använt siffror från intilliggande år. För att få en rättvis bild av situationen är även övriga indikatorer i denna studie hämtade från en tidsperiod så nära denna som möjligt.

1.5 Kommentarer till materialet

Den främsta delen av materialet till vår studie är hämtad ur årsrapporter från de officiella organ och organisationer som arbetar med att kartlägga den empiri vilken vi använt som indikatorer för våra teorier. Exempelvis är siffrorna över antalet internflyktingar hämtade från IDMC (the Internal Displacement Monitoring Centre), det ledande organet kring konfliktrelaterade internflyktingar. Den mesta empirin rörande barnsoldater kommer, som ovan nämnt, från CSUCS rapporter, vilka ges ut vart fjärde år. Andra organ som vi i hög grad hämtat statistik från är CIA (the Central Intelligence Agency) från vilkas World Factbook vi fått siffror över befolkningsandel under nationell fattigdomsgräns, samt UNICEF (the United Nations Children's Fund), varifrån vi fått siffror på antal föräldralösa barn.

Att studera förekomsten av barnsoldater i olika länder under olika tidpunkter har till viss del visat sig vara problematiskt. Olika faktorer bidrar i varierande grad till detta, bland annat mörkertalen från alla de väpnade grupper som har barn i sina led, och en brist på akademisk forskning på området. På grund av detta är många av de siffror av antalet barnsoldater som anges i vår studie uppskattningar, och skall inte tas som exakta siffror. Anledningen till dessa mörkertal är att barnsoldater främst figurerar i rebellgrupper vilka är utanför statlig kontroll varför dokumentation oftast ej är tillgänglig. För att ändå göra en så exakt uppskattning som möjligt har vi utgått från en rad organisationer aktiva inom fältet och använt de siffror som de flesta av dessa är överens om. Vi anser oss därmed ligga så nära den exakta siffran som en utomstående kan komma.

1.6 Studiens relevans

Vår undersökning testar en okonventionell oberoende variabel i relation till de andra förklaringsfaktorerna. Vårt inomvetenskapliga bidrag blir att försvaga respektive förstärka dessa variabler genom att testa dem i en annan region i förhållande till den region som användes för att slå fast vikten av att fokusera på internflyktingar i relation till barnsoldater i konflikter. Vår studie har både inom-

---

¹⁶ Ibid.

och utomvetenskaplig relevans. Genom att fastställa vilka faktorer som har mest positiv effekt på antalet barnsoldater kan vetenskapliga studier och politiska beslut preciseras så att fokus hamnar på relevanta aspekter. Beroende på vilken variabel som samvarierar bäst med antalet barnsoldater är det mot denna som uppmärksamhet bör riktas, vid exempelvis utformning av mandat till externa styrkor eller hur organisationer kan angripa problemet. Vår studie är relevant, men inte särskilt kumulativ, då akademisk forskning på området hitintills har varit mycket begränsad¹⁷. Svårigheten att finna exakta siffror på antalet barnsoldater i varje land tyder på att mer forskning måste göras på området.

De faktorer vi testat har olika grad av förklaringskraft. Vi anser att alla fyra kan vara bidragande eller möjliggörande faktorer till antalet barnsoldater. Den verkligt orsakande variabeln hävdar vi vara konflikten i sig. Dock är denna allt för bakomliggande för att vi i vår studie kan analysera dess påverkan. Sambandet mellan dessa ser vi som självklart. Där det inte finns någon konflikt, finns det heller inte några barnsoldater. Vad som är möjligt att studera blir därför mellanliggande variabler. Vi vill ta reda på varför konflikter i samma region samt med likartade typer av konflikter uppvisar så pass skilda uppgifter om antalet barnsoldater.

1.7 Definitioner av begrepp

För att kunna operationalisera relevanta begrepp följer nedan en tydlig definition av dessa. Med hjälp av dessa kan vi upprätthålla konsekventa kriterier som underlättar intersubjektiviteten och läsarens förhållningssätt till resultaten.

Vi har använt oss av Uppsala Conflict Data Programs definition av väpnad konflikt, då denna blivit internationell standard. Den är som följer:

...a contested incompatibility that concerns government and/or territory where the use of armed force between two parties, of which at least one is the government of a state, results in at least 25 battle-related deaths in one calendar year.¹⁸

Eftersom åldersgränsen för värvning varierar över länder, leder detta ibland till obalans mellan internationell och nationell lagstiftning. Tidigare internationell lagstiftning adresserade dessutom endast barnets förbud att delta i *direkt* strid, vilket ledde till att väpnade styrkor utan rättslig följd kunde rekrytera barn med uppgifter såsom spioner, bärare och för sexuella syften.¹⁹ För att vi i vår studie

---

¹⁷ Achvarina och Reich, 2006, s. 131.

¹⁸ Uppsala Conflict Data Program.

¹⁹ Häggström, 2001, s. 7.

behöver kunna använda oss av konsekventa kriterier utgår vi från UNICEF:s definition av barnsoldater, vilken är den nu gällande, och är som följer:

...a child associated with an armed force or armed group refers to any person below 18 years of age who is, or who has been, recruited or used by an armed force or armed group in any capacity, including but not limited to children, boys and girls, used as fighters, cooks, porters, spies or for sexual purposes. It does not only refer to a child who is taking, or has taken, a direct part in hostilities.²⁰

De operationella indikatorerna i denna definition visar att ett barn inte måste ta del i direkt väpnad strid för att klassas som barnsoldat. En klar åldersgräns fastslås även. Dessa regler har tillkommit på senare år genom tilläggsprotokoll till Genèvekonventionerna²¹.

Definitionen av internflyktingar, från the Guiding Principles on Internal Displacement, är som följer:

...persons or groups of persons who have been forced or obliged to flee or to leave their homes or places of habitual residence, in particular as a result of or in order to avoid the effects of armed conflict, situations of generalised violence, violations of human rights or natural or human-made disasters, and who have not crossed an internationally recognised State border.²²

Då lagstiftningen om vilket beskydd internflyktingar respektive flyktingar har rätt till, är det av vikt att även klargöra FN:s definition av flyktingar. Detta på grund av att vi i fallstudien som en indikator på grad av beskydd för befolkningen kommer använda UNHCR:s statistik rörande beskydd alternativt assistans av internflyktingar. Definitionen av flyktingar, som alltså bör särskiljas från internflyktingar är som följer:

...a person who, owing to a well-founded fear of being persecuted for reasons of race, religion, nationality, membership of a particular social group, or political opinion, is outside the country of his nationality, and is unable to or, owing to such fear, is unwilling to avail himself of the protection of that country²³.

---

²⁰ UNICEF, 2007, Paris Principles.

²¹ The Optional Protocol to the Convention of the Rights of the Child on the Involvement of Children in Armed Conflict.

²² Guiding Principles on Internal Displacement, Introduction, para. 2.

²³ The 1951 Convention Relating to the Status of Refugees, art 1.

2 Metod

2.1 Kombination av kvantitativ och kvalitativ metod

Vid deskriptiva studier måste man ta ställning till två typer av målkonflikter. Kvantitativa och kvalitativa metoder²⁴ har varandras motsatta styrkor och svagheter. Vid kvantitativa undersökningar finns det risk för att validiteten sänks, då man måste inrikta sig på färre faktorer som måste vara jämförbara över fler analysenheter, alternativt minska antalet analysenheter. Däremot ligger en kvantitativ metods styrka i att den möjliggör generaliseringar av dess slutsatser. Den kvalitativa studiens styrkor och svagheter är de omvända. Då denna studie inriktar sig på få fall, i vår studie endast ett, blir det svårt att dra generella slutsatser om en bredare population. Den kvalitativa studiens främsta styrka är istället att den erbjuder stor validitet då den inriktar sig på flera faktorer i få analysenheter. Som redovisas nedan så har vi i vår studie kombinerat dessa två metoder, för att undvika målkonflikten och samtidigt erbjuda ett resultat som till viss del är generaliserbart och samtidigt har hög validitet.²⁵ Angående studiens generaliserbarhet har vi dock en reservation då antalet analysenheter helst bör vara fler för att uppfylla detta kriterium. Då vår population är relativt liten för en kvantitativ studie blir validiteten därmed intern, snarare än extern²⁶.

En annan målkonflikt vid deskriptiva studier står mellan validitet och reliabilitet²⁷ vid olika typer av insamlingsmetoder. I vår studie används standardiserade datainsamlingsmetoder då vi utsatt alla våra analysenheter för samma variabler, vilket gynnar reliabiliteten. Men för att validiteten inte ska bli lidande, gör vi en situationsanpassning²⁸ då vi i vissa fall varit flexibla i vår datainsamling och låtit analysenheterna svara på dessa indikatorer på olika sätt. Exempelvis har vi i en del av våra valda länder fokuserat på enskilda regioner (se ovan)²⁹ samt i Thailands fall angivit antalet flyktingar istället för internflyktingar. Detta beroende på att Thailand inte har några internflyktingar, men väl burmesiska flyktingar.

Ytterligare en målkonflikt – denna vid förklarande ansatser – handlar om tidsordningen för olika variabler. Vid kvantitativa metoder koncentreras ofta

---

²⁴ Teorell och Svensson använder sig av begreppen ”extensiva” och ”intensiva” metoder; Teorell och Svensson, 2007, s. 264 ff.

²⁵ Ibid, s. 267 f.

²⁶ Esaiasson et. al., 2007, s. 100.

²⁷ Teorell och Svensson, 2007, s. 268 ff.

²⁸ Ibid.

²⁹ Jammu och Kashmir i Indien samt Aceh i Indonesien.

studien till en given tidpunkt vilket försvårar möjligheterna att uttala sig om orsak föregår verkan. En kvalitativ studie underlättar möjligheten att historiskt kontrollera följden för olika variabler, vilket därför slår fast om förhållandet mellan orsak och verkan.³⁰ Ett exempel i vår studie är förhållandet mellan variablerna fattigdom och konflikt (konflikten ger i sin tur upphov till barnsoldater), vilket kommer resoneras kring i diskussionsavsnittet.

Den sista målkonflikten vi vill nämna – även denna vid förklarande ambitioner – är förhållandet mellan orsaksmekanism och kausalitet. Vid statistiska undersökningar försvåras möjligheten att uttala sig om samband då de ofta opererar på en högre strukturell analysnivå. Vid kvalitativa undersökningar sänks denna nivå vilket gör den mer anpassad för att konkret granska hur sambandet ter sig mellan variablerna.³¹ I vår studie görs en distinktion mellan dels de konventionella teorierna, dels den utmanande teorin om antal internflyktingar. Vi menar att dessa även skiljer sig i fråga om analysnivå där de förra opererar högre än den senare.

2.2 Teoriprovande metod

Vi använder oss av en teoriprovande metod i vilken målet är att testa generaliserbarheten hos vår version av Achvarinas och Reichs teori. Risken finns att man i denna typ av analys missar bakomliggande faktorer som kan tänkas ha större påverkan på de resultat man försöker förklara.³² Det är med anledning av detta vi i vår studie undersöker faktorer även av sådant slag, det vill säga de tre traditionella teorierna. Slutsatser om orsaksförhållanden är aldrig helt exakta³³, varför vi inte har några illusioner om att i slutet av vår studie erbjuda det exakta orsaksförhållandet. Med reservation för att vi i vår studie missar faktorer som konkurrerar eller kompletterar de faktorer vi undersöker hänvisar vi till Esaiasson et. al., vilka menar att då man utvecklar eller prövar teorier är det bättre att djupstudera ett litet antal möjliga orsaksmekanismer än att mer allmänt studera ett stort antal av dessa³⁴.

De typer av design som är relevanta för vår studie är olika utfall, statistisk design samt fallstudie. Resultatet av studien kan i ett större sammanhang anses vara ett led i utformningen av en grounded theory-design där en teoris bärkraftighet testas på ett litet antal fall och, om den visar sig kunna förklara dessa, sedan på ytterligare fall.³⁵ I viss mån kan vår studie även ses som deskriptiv. Detta är inte bara märkbart i den kvalitativa delen av vår studie, utan

---

³⁰ Teorell och Svensson, 2007, s. 270 f.

³¹ Ibid, s. 271 f.

³² Esaiasson et. al., 2007, s. 110.

³³ Ibid, s. 102.

³⁴ Ibid, s. 124.

³⁵ Ibid, s. 141 f.

även i den kvantitativa. Detta främst i den tabell i vilken vi presenterar hur vi kodat det material vi har haft till grund för scatterplots och resonemangen kring dessa. Detta är ett medvetet val som vi gjort för att kunna bringa ordning i ett komplext fenomen och underlätta intersubjektiviteten.

2.2.1 Olika utfalls-design

Här har vi valt att inte använda John Stuart Mills renodlade typ av denna design i vilken man skulle jämföra fall i vilket fenomenet barnsoldater förekom med fall där det inte gjorde det³⁶. Istället jämför vi fall vilka alla i olika hög grad använder sig av barnsoldater, och försöker förklara varför dessa, relativt likartade länder, uppvisar så pass olika siffror.

2.2.2 Statistisk design

I vår statistiska undersökning gör vi en kvantitativ studie i vilken vi undersöker våra valda faktors påverkan på förekomsten av barnsoldater. Med hjälp av tabeller och scatterplots ämnar vi klargöra förklaringskraften hos de olika faktorerna, och se om vi når liknande slutsatser i Asien som Achvarina och Reich gjorde i Subsahara. Genom att testa olika oberoende variablers samvarians med den beroende variabeln kommer vi kunna dra slutsatser om vilken av dessa som har störst påverkan. Om det visar sig att antalet internflyktingar samvarierar med förekomsten av barnsoldater i större grad än de andra förklaringsfaktorerna får denna teori empiriskt stöd.³⁷ Vårt främsta fokus ligger i att undersöka hur stor samvariation antalet internflyktingar och flyktingar har med antalet barnsoldater. Samtidigt kontrollerar vi tre andra bakomliggande faktorer som kan påverka den beroende variabeln.

2.2.3 Fallstudie-design

För att ytterligare testa teorins bärkraftighet gör vi vid sidan av vår kvantitativa undersökning även en kvalitativ fallstudie av ett av våra fall. Många forskare är överens om att kvalitativa studier gör sig bäst kombinerade med kvantitativa.³⁸ Detta beroende på att renodlat kvantitativa undersökningar ofta missar de komplexa förhållanden som står att finna vid närmare granskning av färre fall. Syftet med vår kvalitativa studie är att utsätta vår teori för kritisk granskning.

---

³⁶ Ibid, s. 130.

³⁷ Ibid, s. 107.

³⁸ Ibid, s. 150; Teorell och Svensson, 2007, s. 164 ff.

3 Teori och operationalisering

I vår studie ämnar vi undersöka de tre traditionellt mer vedertagna teorierna om vad som ökar förekomsten av barnsoldater, och kontrastera dessa med vår version av Achvarina och Reichs teori. Nedan presenterar vi dessa teorier i korthet för att sedan analysera dem mer djupgående i vår studie.

3.1 Konventionella teorier

Enligt den mesta litteraturen på området påverkar tre faktorer förekomsten av barnsoldater mer än några andra. Dessa tre faktorer är fattigdom, föräldralöshet samt globaliseringen av handeldvapen.

3.1.1 Fattigdom

Barn som lever under oacceptabla levnadsvillkor löper större risk att rekryteras av väpnade styrkor. Dessa barn saknar ofta möjlighet till mat, utbildning, arbete och sjukvård och är därmed lättpåverkade av de väpnade styrkornas löften om ett bättre liv.³⁹ Logiken synes enkel; rika länder har få barnsoldater och fattiga länder har många. Många före detta barnsoldater har motiverat sin anslutning till väpnade styrkor med att de behövde en inkomstkälla⁴⁰. Tanken bakom att fattigdom skulle vara en kausal faktor är att väpnade konflikter bryter ner ett samhälle på flera plan. Bland annat leder konflikter ofta till matbrist, och i extrema fall svält, då landets produktionskapacitet och infrastruktur förstörs. Våldsanvändning skapar en osäkerhet där lokala och utomstående investeringar hindras från att kunna utvecklas.⁴¹ Trots att en del grupper kan nå ekonomisk vinning i en konflikt, och ofta gör det, leder konflikten till att landets generella fattigdom ökar. Då en mer avancerad ekonomisk utveckling är beroende av en säker miljö skapas en situation där folket tvingas till mer primitiva inkomstkällor⁴². Denna fattigdom tvingar familjer att anmäla sina barn till antingen regeringsstyrkor eller rebellgrupper för att få en inkomst. Det är vanligt

---

³⁹ Haggström, 2001, s. 6.

⁴⁰ Achvarina och Reich, 2006, s. 133 f.

⁴¹ Jackson et. al., 2005, Who Takes the Bullet?, s. 48.

⁴² Ibid.

att väpnade grupper plundrar det civila samhället, och barn som deltar i denna plundring erbjuds att få behålla en del av bytet.⁴³

Vid studien av den möjliga samvariationen mellan antalet barnsoldater och fattigdom har vi använt definitionen av nationell fattigdomsgräns för respektive land snarare än den internationellt standardiserade, vilken ligger på 1.25 USD om dagen. Detta då vi anser att den nationella fattigdomsgränsen, vilken varierar mellan de olika länderna då den baseras på hur stora tillgångar en individ behöver för att tillgodose sina behov i landet, ger en mer korrekt och rättvis bild av fattigdom.

3.1.2 Föräldralöshet

Barn som förlorat sina föräldrar är mer utsatta, både ekonomiskt och socialt, än andra barn. Föräldralösa barn är därmed lätta byten för väpnade styrkor samt söker sig ibland även frivilligt – alternativt nödgade – till dessa, med hopp om en bättre framtid.⁴⁴ En rapport från HRW (Human Rights Watch) rörande barnsoldater i Liberia citerar en talesman från ULIMO (the United Liberation Movement of Liberia for Democracy) som talar om barn, och föräldralösa som: ”...some of the best soldiers. They have nothing to lose.”⁴⁵ En rapport från UNICEF talar om många före detta asiatiska barnsoldater som angivit att de anslutit sig till väpnade grupper för att få beskydd och en känsla av tillhörighet då föräldrarna är borta. Samma rapport vittnar om hur barn vars föräldrar omkommit i konflikten går med för att hämnas på förövarna.⁴⁶ Detta är en uppfattning som delas av Utrikespolitiska Institutet som skriver att ”Ofta är anslutning till motståndsrörelser ett bättre alternativ för barnet än att rädd och hjälplös stanna kvar i hemmet /.../ andra vill hämnas mot dem som utfört övergrepp på deras familjer”⁴⁷. UNICEF och HRW gör liknande bedömningar då de hävdar att barn saknar vuxnas förmåga att skilja på rätt och fel samt att se konsekvenserna av sitt handlande⁴⁸. Dessutom är det ibland mycket svårt för ett barn att skilja på lek och allvar. Många barn har även en idealiserad bild av livet som soldat, som i ett område präglad av våld och förstörelse framstår som mäktig och stark⁴⁹. Utan en förälders beskydd och vägledning höjs risken för att de värvas av väpnade styrkor med löften om mat och säkerhet, eller med hot om våld⁵⁰.

Definitionen av föräldralös från USAID (the United States Agency for International Development) är:

---

⁴³ Achvarina och Reich, 2006, s. 133 f; Hazen, 2008, *Armed Violence in Asia and the Pacific*, s. 13.

⁴⁴ Achvarina och Reich, 2006, s. 134 f.

⁴⁵ HRW, 1994, *Easy Prey – Child Soldiers in Liberia*.

⁴⁶ UNICEF, *Adult Wars, Child Soldiers*, s. 30; HRW, 1994, *Easy Prey – Child Soldiers in Liberia*.

⁴⁷ Haggström, 2001, s. 7.

⁴⁸ UNICEF, *Adult Wars, Child Soldiers*, s. 23.

⁴⁹ Ibid.

⁵⁰ Achvarina och Reich, 2006, s. 135; UNICEF: *Adult Wars, Child Soldiers*, s. 23.

A child under the age of 18 who has lost a mother, a father, or both – or a primary caregiver – due to death or a child who is in need of care.⁵¹

Denna definition är den vanligast förekommande i asiatiska länder⁵². Föräldrarna behöver inte vara döda, utan endast frånvarande, och det räcker att en förälder är detta. För att mäta graden av föräldralöshet har vi beräknat hur många procent av befolkningen under 18 år som saknar minst en biologisk förälder.

3.1.3 Globalisering av handeldvapen

Detta argument bygger på tre antaganden; det ökade internationella flödet av billiga handeldvapen sedan kalla krigets slut, teknologiska förbättringar vilka gjort vapen mer anpassade för barn då de är både mindre och mer lättmanövrerade, samt att de flesta av dagens inomstatliga konflikter är mer brutala och kriminaliserade jämfört med tidigare konflikter. På grund av det ökade utbudet av vapen har priset kunnat sänkas.⁵³ En kombination av dessa faktorer har möjliggjort att barn i större utsträckning än tidigare kunnat delta i strid.

Definitionen av denna indikator hämtar vi inte från någon standardiserad formulering utan bygger på Peter W. Singers teori, vilken är som följer: en teknologisk utveckling av handeldvapen till att vara mer lättanvända och lättviktiga vilket leder till att fler kan använda dem, däribland barn. Dessutom har flödet av dessa vapen efter kalla kriget medfört att de blivit mer geografiskt och prismässigt tillgängliga.⁵⁴ På grund av omständigheter som diskuteras nedan har vi valt att inte arbeta fram en indikator för att mäta hur globaliseringen av handeldvapen påverkar andelen barnsoldater.

Handeldvapen har blivit den moderna tidens massförstörelsevapen då de i dagens inomstatliga konflikter eskalerar våldet och osäkerheten mångfaldigt.⁵⁵ Detta anses öka ännu mer om flera andra förutsättningar finns på plats; hög nivå av fattigdom och social ojämlikhet, låg nivå av rättsäkerhet, samt en kultur där tvister löses med våld. Det huvudsakliga svaret på ökat väpnat våld är mer våld från statens sida⁵⁶, vilket kan leda till en inomstatlig våldsspiral. Då den mesta vapenanvändningen sker från icke-statliga väpnade styrkor fungerar själva definitionen av globaliserade handeldvapen till deras fördel. Detta eftersom att de genom trafficking och illegal marknad fraktas över landgränser och hamnar i rebellernas händer. Vapnen tenderar även att oftare användas i utvecklingsländer, till vilka vapen är anpassade då de är billiga och lättspridda.⁵⁷

---

⁵¹ Policy, 2003, Policies for Orphans and Vulnerable Children.

⁵² HRW, 1994, Easy Prey – Child Soldiers in Liberia.

⁵³ Achvarina och Reich, 2006, s. 135 ff; Jackson et. al., 2005, s. 10.

⁵⁴ Peter W. Singer, citerad i Achvarina och Reich, 2006, s. 136.

⁵⁵ Jackson et. al., 2005, s. 3, 10.

⁵⁶ Ibid, s. 13.

⁵⁷ Ibid, s. 18.

Relationen mellan handeldvapen och internflyktingar beskrivs som att vapnen är instrument för human osäkerhet och tvångsmässig migration. Den främsta drivkraften bakom tvångsmässig migration anses idag vara väpnade konflikter. Barn är särskilt utsatta i denna situation och det uppskattas att nära hälften av alla internflyktingar är barn. Detta särskilt då föräldrarna har fallit offer för kriget, vilket gör barnen än mer hjälplösa.⁵⁸ Internflyktingar anses därför öka rekryteringen av barnsoldater, vilket utvecklas nedan.

3.2 Antal internflyktingar och flyktingar

Till skillnad från flyktingar, som har korsat en internationell gräns och har internationell rätt till skydd, ligger det yttersta ansvaret för internflyktingar fortfarande hos staten. I många fall är detta ett problemfyllt åtagande för ett uvecklingsland drabbat av konflikt. Många människor blir lidande i en konflikt, men vi och IDMC anser konfliktorsakade internflyktingar vara en särskilt utsatt grupp då:

- Alla internflyktingar kommer från samhällen vilka upphört att existera, blivit för farliga, eller riskerar att bli för farliga för att de ska kunna bo kvar. Till det faktum att många kommer ifrån sina familjer vid flykten, trasas de sociala band, och den känsla av tillhörighet många har i sina hembyar sönder.
- En flytt bort från tidigare arbeten eller andra inkomstkällor medför för många en förlorad inkomst.
- Vissa grupper av internflyktingar; framförallt barn, gamla och sjuka, har visat sig påverkas negativt i större utsträckning än andra.
- Internflyktingar som flyttar till ett område traditionellt bebott av en annan folkgrupp hamnar ibland i konflikt med dessa över resurser som mat, vatten och territorium.
- Internflyktingar som stannar hemifrån längre än de först planerade saknar ofta de identitetshandlingar de behöver för att få juridiskt erkännande som internflyktingar, eller flyktingar i den mån de korsar en internationell gräns.⁵⁹

Den alternativa teorin vi ska undersöka, och den som i en annan variant testats i Subsahara av Achvarina och Reich, fokuserar på antal internflyktingar och

---

⁵⁸ Ibid, s. 21, 33.

⁵⁹ IDMC, The Definition of an Internally Displaced Person (IDP).

flyktingar som en viktigare förklaringsfaktor än de övriga⁶⁰. Detta motiveras med den höga grad av utsatthet som kännetecknar denna typ av människor, framförallt då de samlats i läger, vilket merparten av internflyktingar gör⁶¹. Vårt fokus ligger på barn då:

Barn som bor i flyktingläger i konfliktområden är särskilt utsatta för värvningsförsök. Detta är en följd av att deras familjer ofta har splittrats och att barnen inte har någon meningsfull sysselsättning. De strukturer och sociala skyddsnet som det lokala samhället normalt erbjuder är sönderslagna och deras situation präglas av en djup social och ekonomisk osäkerhet.⁶²

Denna ståndpunkt innehas även av IDMC, då de hävdar att:

...the social upheaval and poverty created by hostilities make children vulnerable to recruitment, and internally displaced children – some of whom may have been separated from their families – are at high risk⁶³.

Fenomenet kallas ”refugee manipulation and militarization” och inträffar då internflyktingläger skapar en högre koncentration av fattiga och ibland föräldralösa barn. Om dessa läger är oskyddade är de en plats där väpnade styrkor kan finna många rekryter, antingen genom tvång eller med hjälp av propaganda, som visat sig vara mer lättspriidd bland omgrupperade, redan sårbara människor.⁶⁴ På grund av den svårt utsatta situationen är internflyktingar beroende av säkerhet och nödhjälp. Det uppskattas att två av tre internflyktingar lever i en situation där de fruktar för sina liv. Dessutom är en tredjedel av alla internflyktingar särskilt utelämnade då de inte kan räkna med att få skydd av staten, varför de blir beroende av extern assistans.⁶⁵ IDMC slår fast att det enbart är i tre länder där alla internflyktingar lever i identifierade läger (Burundi, Tchad och Uganda)⁶⁶, vilket leder till att den externa assistansen omöjlig kan nå ut till samtliga drabbade.

Operationaliseringen av indikatorn för antal internflyktingar har varit okomplicerad då IDMC erbjuder dessa siffror. Då merparten av antalet internflyktingar samlas i oskyddade läger⁶⁷ anser vi det troligt att dessa är väldigt sårbara, och då nära hälften av dessa är barn blir det motiverande att sätta detta i relation till antalet barnsoldater, vilket görs i vår fallstudie.

---

⁶⁰ Achvarina och Reich, 2006, s. 132.

⁶¹ IDMC, Internal Displacement in Asia and the Pacific.

⁶² Häggström, 2001, s. 8.

⁶³ IDMC 2009, Global Overview of Trends and Development in 2008, s. 18.

⁶⁴ Achvarina och Reich, 2006, s. 138 ff.

⁶⁵ IDMC, 2007, Global Overview of Trends and Development in 2006, s. 12, 47.

⁶⁶ IDMC, 2009, Global Overview of Trends and Development in 2008 – Key Facts and Figures, s. 1.

⁶⁷ IDMC, Internal Displacement in Asia and the Pacific.

4 Test av förklaringsfaktorer

För att illustrera resultaten av vår studie använder vi oss av en tabell och scatterplots. Scatterplotsen är tre till antalet och har alla antalet barnsoldater som den beroende variabeln på y-axeln. De oberoende variabler vi vill testa står på x-axeln. För alla våra statistiska analyser anges andelen barnsoldater i promille av det totala antalet invånare mellan 9 – 18 år i det berörda landet alternativt regionen.⁶⁸ Anledningen till att vi inte räknar med barn yngre än 9 år beror på att en mycket liten andel barn under denna åldersgräns rapporteras ingå i militära förband⁶⁹.

Tabell 1. Fattigdom, föräldralösa barn, internflyktingar och barnsoldater.

	Befolkningsandel under nationell fattigdomsgräns (%) ⁷⁰	Andel föräldralösa barn (%) ⁷¹	Antal internflyktingar ⁷²	Andel barnsoldater (‰) ⁷³
Aceh ⁷⁴	17,8	5,8	120 000	1,50
Afghanistan	36,0	13,3	136 565	1,65
Burma	32,7	8,9	540 000	9,20
Filippinerna ⁷⁵	32,9	5,2	91 905	0,10
Jammu & Kashmir	25,0	2,8	300 000	2,80
Nepal	24,7	7,9	150 000	1,30
Sri Lanka	23,0	5,4	207 000	2,20
Thailand	9,6	0,4	133 117 ⁷⁶	0,80

⁶⁸ Siffrorna på antalet invånare under 18 år kommer i samtliga fall undantaget Jammu & Kashmir samt Aceh från CSUCS rapporter. Motsvarande siffror för Jammu & Kashmir och Aceh har vi fått från folkräkningarna i dessa regioner år 2001 respektive 2005.

⁶⁹ UNICEF: Adult Wars, Child Soldiers, s. 10.

⁷⁰ Beräknat på siffror från CIA World Factbook.

⁷¹ Beräknat på siffror från UNICEF.

⁷² Beräknat på siffror från IDMC, 2007, Global Overview 2006 (conflict induced-Internflyktingar); Country Reports/Maps; samt från UNHCR Statistical Yearbook end-2006.

⁷³ Beräknat på siffror från CSUCS 2004 och 2008.

⁷⁴ Siffran för antalet Internflyktingar baseras på Hedman, 2006, s. 1; siffran för andelen barnsoldater baseras på Regeringskansliet Utrikesdepartementet, 2004, Mänskliga Rättigheter i Indonesien 2004, s. 19.

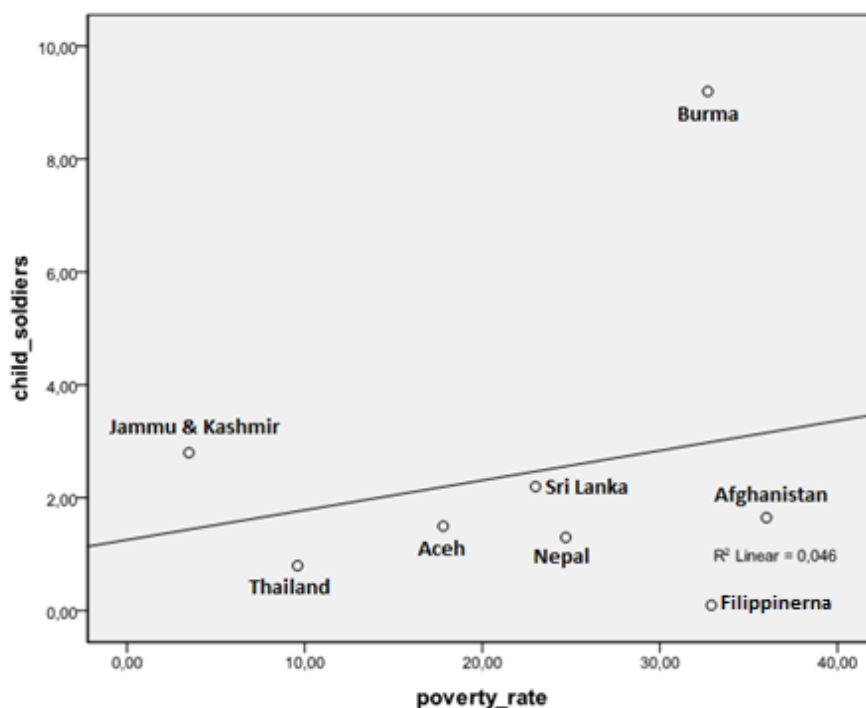
⁷⁵ Siffran för antalet barnsoldater baseras på Oreta, 2009, s. 294.

⁷⁶ Siffran för Thailand beräknas på antal burmesiska flyktingar i Thailand, inte på internflyktingar då denna siffra är noll.

Tabell 1 sammanfattar de resultat vi kommit fram till i vår studie, vilka vi har haft till grund för vår statistiska undersökning. Siffror vilka beskriver de fynd vi har gjort på området globalisering av handeldvapen är ej med i denna tabell, av skäl som förklaras nedan.

4.1 Relationen mellan fattigdom och andel barnsoldater

Figur 1. Relationen mellan fattigdom och barnsoldater.

X-axeln anger hur många procent av landets befolkning som lever under den nationella fattigdomsnivån. Y-axeln anger andel barnsoldater av det totala antalet barn mellan 9 och 18 år.

Denna graf visar att det inte finns något linjärt samband mellan fattigdom och andelen barnsoldater i våra valda fall; ($r^2 = 0,046$). För att tala om ett linjärt samband måste denna siffra ligga närmare 1, vilket hade indikerat ett helt linjärt samband. Till stöd för detta syns det i grafen att Filippinerna, Afghanistan och Burma ligger väldigt nära varandra avseende fattigdomsgrad. Eftersom de är helt skilda från varandra på den beroende variabeln har vi inte funnit något stöd för att fattigdom och barnsoldater samvarierar. Att Jammu och Kashmir har en hög andel barnsoldater trots att en låg andel av befolkningen lever under den nationella fattigdomsgränsen slår ytterligare fast detta resultat.

Även om detta samband hade visat sig vara starkare, vilket skulle kunnat vara fallet om vi hade haft fler fall i vår analys, anser vi teorin att fattigdom är en huvudorsak till antalet barnsoldater vara under viss kritik. Det är lätt att glömma att kontrollera för faktorn tid när man hävdar detta, då man måste ha i åtanke att konflikter i sig ofta bidrar till fattigdom genom att förstöra landets infrastruktur och produktionskapacitet.⁷⁷ Då en väpnad grupp gör uppror mot regeringen, vilket är fallen i de analysenheter vi undersöker, tvingas staten skifta sitt fokus från skolor, sjukvård och infrastruktur till försvars- och säkerhetsfrågor⁷⁸. Resurserna i utvecklingsländer är ofta redan begränsade, och ekonomiska svårigheter blir därmed ett naturligt resultat av en konflikt. Placerar man faktorerna i denna följd blir det tydligt att fattigdom är mellanliggande i förhållande till de övriga variablerna.

Dock är det viktigt att inte helt bortse från hur fattigdom påverkar antalet barnsoldater. Fattigdom kan vara en bidragande, men inte direkt orsakande, faktor till förekomsten av barnsoldater. Problemet är att faktorn anger ett förhållande som är alltför strukturellt och därmed inget som kan lösas kortsiktigt. Vetenskapligt blir det problematiskt att studera fattigdomens påverkan på antalet barnsoldater eftersom detta är en mellanliggande variabel.

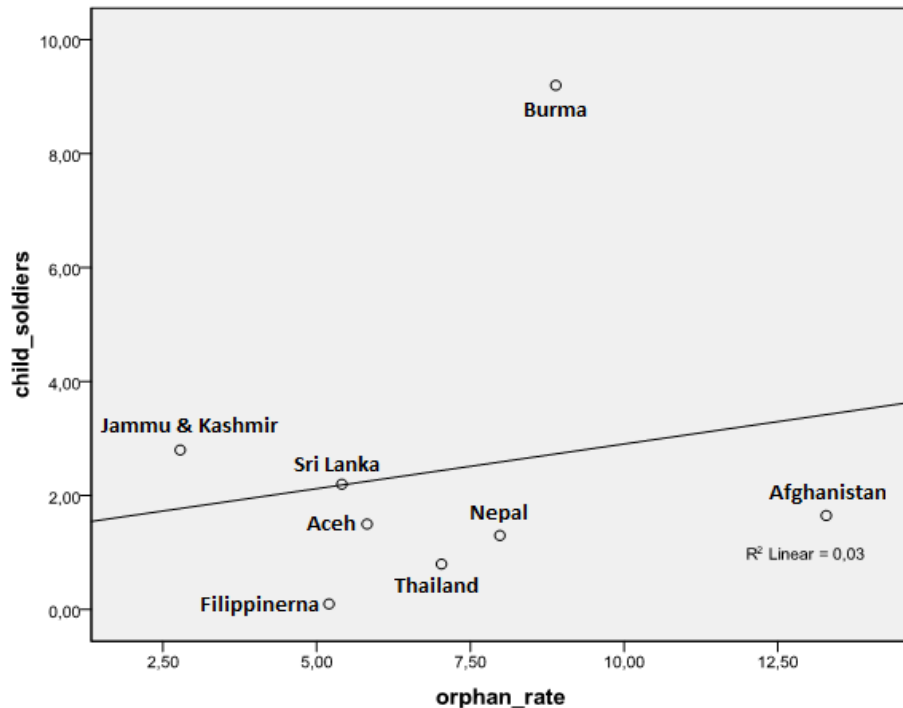
---

⁷⁷ Achvarina och Reich, 2006, s. 133.

⁷⁸ Hazen, 2008, *Armed Violence in Asia and the Pacific* 2008, s. 17.

4.2 Relationen mellan föräldralöshet och andel barnsoldater

Figur 2. Relationen mellan föräldralöshet och barnsoldater.

X-axeln anger hur stor procent av barn mellan 0-18 år som är föräldralösa⁷⁹. Y-axeln anger andel barnsoldater av det totala antalet barn mellan 9 och 18 år.

Det finns enligt vår studie ingenting som tyder på att andelen föräldralösa barn har ett linjärt samband med antalet barnsoldater. Här förhåller sig variablerna till varandra på linjen ($r^2 = 0,03$). Återigen är denna siffra långt från det perfekta sambandet 1, varför förhållandet dem emellan är så lågt att det inte går att tala om ett linjärt samband. Som stöd för detta går det att se i grafen att Thailand, Nepal och Burma ligger nära varandra avseende graden av föräldralösa barn. Då dessa tre länder inte ligger i närheten av varandra kring antalet barnsoldater är det tydligt att variablerna inte samvarierar. Detta styrks även av att, trots att Afghanistan har ännu högre andel föräldralösa barn än Burma, så har landet fortfarande en relativt låg nivå av barnsoldater. Vidare kan det noteras att Jammu och Kashmir samt Sri Lanka har hög andel barnsoldater trots att de jämförelsevis inte har hög andel föräldralösa barn.

⁷⁹ Detta har beräknats genom att dividera antalet föräldralösa barn med det totala antalet barn i regionen.

4.3 Relationen mellan globaliserade handeldvapen och andel barnsoldater

Svårigheterna att operationalisera denna indikator har gjort att vi valt att inte inkludera en graf över förhållandet mellan moderna vapen och antalet barnsoldater. Mörkertalen kring vapen, beroende på illegal handel och annan oregistrerad spridning, gör att det är omöjligt att redovisa rättvisa siffror.⁸⁰

Vi anser dock att de tre aspekter som teorin bygger på är otillräckliga. Den sedan kalla krigets slut ökade tillgängligheten av handeldvapen måste inte ha ett förklarande samband med antalet barnsoldater. Snarare fungerar tillgängligheten samt lättspriddheten till att möjliggöra för fler aktörer att ingå i konflikt. Därför blir vapnen en faktor som förutsätts finnas för att barnsoldater ska finnas. Denna förutsättning verkar inte ensamt till att barn blir soldater, utan kräver exempelvis att fattigdom och väpnade styrkor är tillstötande faktorer. Ett mer komplext förhållande mellan dessa faktorer kan dock innebära att barnsoldater utnyttjas i krigföring. Moderniseringen av handeldvapen och den teknologiska utvecklingen har lett till att rekylen försvunnit vilket möjliggör att barn kan använda dem. Slutligen är inte den tilltagande kriminaliseringen av våldet i moderna konflikter en produkt av den ökade tillgängligheten. Sambandet är snarare det omvända i den meningen att tillgängligheten fungerar, i form av en mellanliggande variabel, att möjliggöra våldet.⁸¹ Keith Krause hävdar på liknande sätt att vapnen endast fungerar som *instrument* för osäkerhet och utövning av våld. Oavsett om handeldvapen idag är mer anpassade för barn skall vapnen i sig inte anses ha någon förklarande ansats eller något linjärt samband med antalet barnsoldater⁸².

Enligt Small Arms Survey 2007 finns det ungefär 875 miljoner handeldvapen globalt⁸³. Majoriteten av dessa, 650 miljoner, ägs av civila.⁸⁴ Vid första anblicken kan detta ses som att styrka den konventionella teorin om att tillgängligheten av vapen föder våld i vilket civila, och även barn, har större del än tidigare. Dock vill vi här peka på en viktig distinktion, den mellan väpnat våld och väpnad konflikt. Den förra sker inom det civila samhället och barn som deltar kan inte klassificeras som soldater. Den senare klassificeras som att vara i potentiell eller direkt strid mot statliga styrkor.⁸⁵ Enligt UNICEF:s definition ovan måste barn ingå i någon typ av väpnad grupp för att vara barnsoldater och väpnade grupper innehar endast cirka 8 miljoner av den totala mängden handeldvapen.⁸⁶

Trots att andelen vapen som finns hos icke-statliga väpnade grupper på global nivå är väldigt liten – mindre än en procent – är det dessa som står för den största

---

⁸⁰ Ibid, s. 137.

⁸¹ Achvarina och Reich, 2006, s. 136.

⁸² Krause, 2010, s. 27 f, 32.

⁸³ Krause, 2010, s. 29.

⁸⁴ Ibid.

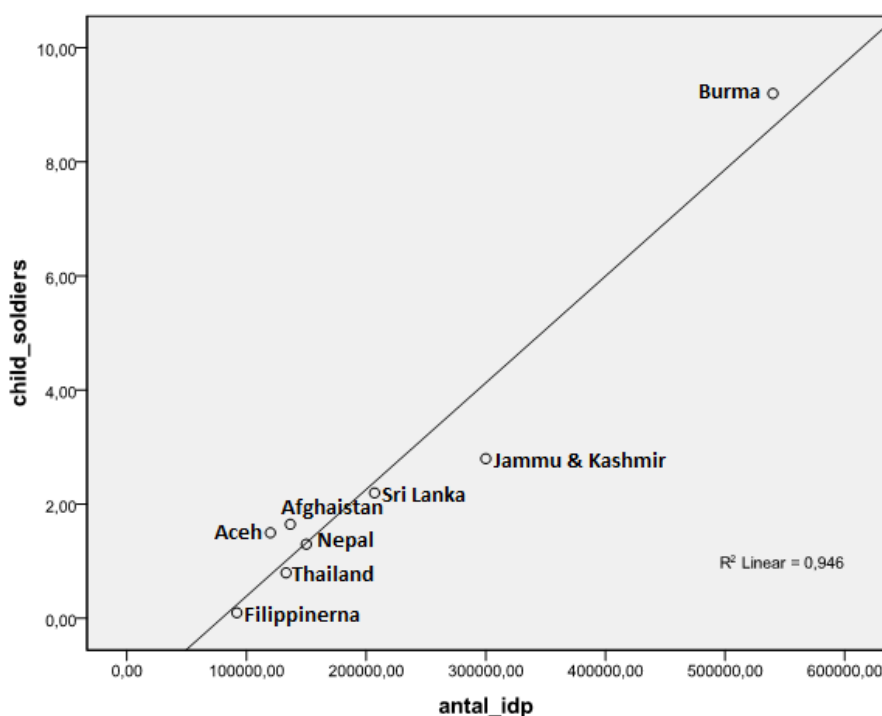
⁸⁵ Hazen, 2008, *Armed Violence in Asia and the Pacific*, s. 3.

⁸⁶ Krause, 2010, s. 29.

andelen döda i de moderna konflikter som vi studerar.⁸⁷ Detta betyder att det inte är antalet vapen som förklarar andelen våld, det beror snarare på hos vilken typ av aktör vapnen finns.

4.4 Relationen mellan antal internflyktingar och andel barnsoldater

Figur 3. Relationen mellan antalet internflyktingar och barnsoldater.

X-axeln anger antalet internflyktingar. Y-axeln anger andel barnsoldater av det totala antalet barn mellan 9 och 18 år.

I enlighet med Achvarina och Reichs teori ser vi i denna graf ett mycket starkare samband än i de övriga. De båda variablerna förhåller sig till varandra på linjen ($r^2 = 0,946$). Med undantag för Jammu och Kashmir ligger alla länder väldigt nära regressionslinjen, då siffrorna för andelen barnsoldater i denna analysenhet ligger lägre än vad linjen förutspår. Detta beror på att vi i vår datainsamling valt att inte räkna med en siffra som uppskattar andelen barnsoldater bland stridande indiska styrkor till 50 procent i regionen vid en viss tidpunkt. Då det inte gick att få fram siffran för hur stor styrkan blev det omöjligt att räkna med denna

⁸⁷ Ibid.

uppskattning. Däremot tog vi, i Thailands fall, hänsyn till en källa som uppskattade att det fanns 7 000 medlemmar i ett ungdomsförband tillhörande rebellgruppen BRN-C (Barisan Revolusi Nasional-Koordinasi). Dock kunde vi inte få fram åldersfördelningen i denna grupp, varför det är mycket tänkbart att en del var över 18 år. Då vi inte anser att vi med bibehållen reliabilitet kan använda en lägre siffra har vi alltså använt siffran 7 000, trots att vi uppskattar att den egentliga siffran är något lägre.

Om vi fått fram tydligare information för Jammu och Kashmir samt Thailand är det möjligt att den förra placerats längre upp på y-axeln, och den senare längre ner på y-axeln. Vi har testat detta i en separat studie, vilket resulterade i att korrelationskoefficienten då fick något högre resultat. Att regressionslinjen ligger väldigt nära det perfekta linjära sambandet 1, anser vi att vi stärkt teorin om att antal internflyktingar samvarierar med andel barnsoldater.

4.5 Diskussion kring kvantitativ studie

I varje graf i vår undersökning framstod Burma som ett extremt fall. Då vi ville kontrollera att detta inte orsakade en snedvridning i statistiken i form av ett förvrängt värde på regressionslinjen testade vi alla faktorer en ytterligare gång, då utan att ta med Burma. Regressionslinjen för förhållandet mellan fattigdom och barnsoldater blev ($r^2 = 0,209$), förhållandet mellan föräldralöshet och barnsoldater blev ($r^2 = 0,037$) och mellan antal internflyktingar och barnsoldater ($r^2 = 0,781$). Värdet på regressionslinjerna var därför i stort sett opåverkade av att borträkna Burma ur graferna.

De resultat vi nått fram till i vår studie är naturligtvis väldigt känsliga då vi har färre fall än vad som är vanligt vid statistiska undersökningar⁸⁸. Vi tycker oss ändå ha klargjort att antalet internflyktingar tenderar att samvariera med andelen barnsoldater mer än de övriga faktorerna och att denna aspekt är applicerbar på de asiatiska länder som ingått i vår undersökning. Med tanke på den kvantitativa studiens resultat, anser vi att det är kring denna variabel som fokus måste riktas för att kunna reducera antalet barnsoldater. Genom att erbjuda fysiskt skydd för internflyktingar antar vi därför att detta skulle vara ett direkt sätt att minska antalet barnsoldater. Dock finns flera bakomliggande faktorer som kan höja risken för konflikt. Att hitta generella kausaliteter blir svårt, beroende på den enskilda konfliktens natur. De övriga faktorerna är bidragande i olika grad för varje enskilt fall. Att angripa problemet genom att fokusera på dessa faktorer blir därför svårt då de spelar in på ett för övergripande och strukturellt plan. Metoder för att angripa dessa faktorer skulle därför ha svårare att direkt kunna minska antalet barnsoldater.

---

⁸⁸ Esaiasson et. al, 2007, s. 393 ff.

Faktorerna fattigdom, föräldralöshet och globaliseringen av handeldvapen må vara bidragande faktorer till andelen barnsoldater i en konflikt, men det är först när de två första faktorer koncentreras till ett flyktingläger som de får en signifikant påverkan. Den tredje faktorn fungerar som ett instrument för att civila tvingas bli internflyktingar samt att tvångsmässigt rekrytera barn till väpnade grupper. Människor kommer till dessa läger just därför att de är mer utsatta än andra, då de har förlorat sina hem och ofta sitt levebröd. Då det uppskattas att närmare hälften av alla internflyktingar är barn leder detta till en så pass hög koncentration av sårbara barn. Om dessa inte får fysiskt beskydd, blir de ett frestande mål för väpnade, redan underbemannade grupper⁸⁹. Förhållandena i dessa läger är också ofta så pass dåliga att barn tvingas tar värvning, med hopp om förbättrade levnadsvillkor eller för att kunna bidra med en inkomst till familjen⁹⁰.

---

⁸⁹ Ibid, s. 140.

⁹⁰ HRW, 2002, My Gun Was as Tall as Me, s. 40.

5 Burma och gränsen till Thailand

I den statistiska undersökningens grafer framstod Burma som ett extremt fall. Antalet barnsoldater är exceptionellt mycket större än i några av våra andra fall och landet har även mycket höga siffror av fattigdom, föräldralösa barn och internflyktingar. Vid första anblicken antyds det att den höga förekomsten av alla dessa faktorer bidragit till den stora siffran barnsoldater, vilken även är den högsta i världen⁹¹. Burma skiljer sig dock från de övriga fallen i vår undersökning i ett viktigt avseende; Burma är det enda land i Asien som direkt värvar barn till regeringsstyrkorna⁹², vilket visar att Burma är ett avvikande fall gentemot de övriga. Dock har det visat sig att Burma i realiteten inte går att studera som ett homogent fall. Förhållandena vid gränsen till Thailand skiljer sig från förhållanden inom Burma. Därför väljer vi att göra en distinktion mellan dessa två aspekter. Förhållanden inom Burma berör främst den statliga arméns rekrytering av barnsoldater. Vid gränsen till Thailand är förhållandena mer komplexa; här verkar rebellgrupperna dit barnsoldater rekryteras⁹³ samt erbjuds skydd för flyktingar som lyckats korsa gränsen.

5.1 Bakgrund till konflikten

1962 etablerade General Ne Win den militärregering som styr än idag⁹⁴. På detta följde ett långvarigt inbördeskrig mellan regeringen och de oppositionsgrupper som motsatte sig den auktoritära regimens förtryck mot landets många icke-burmeser. Militärregimen införde begränsningar av de civilas rättigheter vilket ledde till omfattande demonstrationer år 1988. Dessa slogs ned militärt med minst 3000 döda som följd. Regeringen omvandlade sig till en militärjunta, SLORC (State Law and Order Restoration Council), och begränsade civilbefolkningens friheter ytterligare, bland annat genom att införa krigslagar och utgångsförbud. 1990 års nationella val vanns av oppositionen med överväldigande majoritet, men resultatet ignorerades av SLORC, vilka vägrade lämna ifrån sig makten. År 1997 bytte partiet namn till SPDC (State Peace and Development Council) men detta medförde ingen liberalisering av politiken⁹⁵. Samtidigt infördes ett program vilket

---

⁹¹ CSUCS, 2008, Child Soldiers – Global Report 2008, s. 241.

⁹² Ibid, s. 240; CSUCS 2004 Child Soldiers – Global Report 2004, s. 186.

⁹³ HRW, 2007, Sold to be Soldiers, s. 94 ff.

⁹⁴ Ibid, s. 25.

⁹⁵ Ibid, s. 16.

innebar att den statliga armén, Tatmadaw, skulle utöka sina styrkor från 200 000 till 500 000.

De många motståndsgруппerna har i takt med juntans expansion tvingats ge upp sina ambitioner och ingå vapenvila med Tatmadaw. Idag kvarstår främst tre oppositionsgrupper i aktiv konflikt med regeringen; SSA-S (the Shan State Army - South), KNLA (the Karen National Liberation Army) och KA (the Karenni Army). Ingen av dessa har fler än 6000 trupper och är i nuläget inget militärt hot om statsmakten för Tatmadaw.⁹⁶ Utöver dessa finns det större antal, cirka 15, väpnade grupper som inte aktivt strider mot regeringen då de ingått vapenvila. Den främsta av dessa är UWSA (the United Wa State Army) med cirka 20 000 trupper.

5.2 Beskydd av internflyktingar och flyktingar

På grund av den ohållbara situationen i Burma och frånvaron av skyddade läger för internflyktingar i landet, har mer än 300 000 burmeser flytt över gränsen till Thailand sedan 1996.⁹⁷ Nära hälften av dessa bor i flyktingläger utefter gränsen och är skyddade av UNHCR. En thailändsk policy från 2005 kräver att alla nya migranter skall bo i läger för att få status som flyktingar. Därför är de burmesiska flyktingar som inte bor i läger bortom UNHCR:s beskydd och assistans, då dessas uppehälle är beroende av att de inte tillkännager varken sin identitet eller status som burmesiska flyktingar. Förutom en incident⁹⁸ med rekrytering av barnsoldater ur ett thailändskt flyktingläger har alla varit skyddade. Siffran 7 000 barnsoldater i Thailand skall inte kopplas till de burmesiska flyktinglägren då denna siffra kommer från konflikter i södra delarna av landet.⁹⁹

Kvar i Burma finns cirka 540 000 internflyktingar. En förhållandevis liten del av dessa, under 60 000 stycken, får någon form av assistans av UNHCR. Det finns ett stort antal fattiga och föräldralösa barn i Burma, vilket ger en koncentration av dessa i internflyktingläger. Som vi tidigare hävdat är det ur dessa som väpnade styrkor med fördel kan rekrytera sårbara barn.

---

⁹⁶ HRW, 2007, *Sold to be Soldiers*, s. 26.

⁹⁷ TBBC, Thailand Burma Border Consortium.

⁹⁸ CSUCS, *Child Soldiers – Global Report 2008*, s. 334.

⁹⁹ *Ibid*, s. 333.

5.3 Förklaringsfaktorer till barnsoldater i Tatmadaw

Militärens repressiva åtgärder mot civilbefolkningen efter 1988 ledde till att förtroendet för Tatmadaw sjönk och allt färre var villiga att ta värvning. Uppgifter finns om att andelen frivilliga som tar värvning i armén är under 10 procent. Detta, i kombination med att juntan krävde en expansion av armén, har resulterat i en ständig underbemanning.¹⁰⁰ Därför har Tatmadaw anställt särskilda enheter som har till uppgift att värva fler trupper till armén. Dessa opererar inom olika distrikt och har underställda, exempelvis soldater och underofficerare, som på marken arbetar med att på olika sätt rekrytera personer. Tillsammans utgör dessa ett landsomfattande kvoteringsystem med syfte att upprätthålla antalet soldater.¹⁰¹ Flera olika metoder finns för att uppnå påtvingade kvoter. Till exempel belönas underofficerare med mat och en summa pengar för varje ny rekryt och soldater tvingas rekrytera flera nya soldater innan de beviljas permission.¹⁰²

Systemet har lett till att soldater genom olika metoder lurar eller hotar underåriga att rekryteras. Ofta sker detta genom att patrullerande soldater på lösa grunder arresterar ensamma barn vilka ges ultimatumet att antingen ta värvning eller hamna i fängelse.¹⁰³ Att vistas vid tågstationer eller att uppehålla sig utomhus sent på kvällen har blivit riskabelt för barn, då det främst är vid dessa platser och tillfällen som rekryteringen sker. En vanlig strategi är att avkräva barn id-kort vilka de ofta saknar. Även om barnen kan uppvisa någon typ av legitimation ignoreras detta och de tvingas att ta värvning.¹⁰⁴ En del mycket unga barn interneras till dess att de anses starka nog att genomgå militär träning, en del av dessa är så unga som fyra år.¹⁰⁵

Utöver det påtvingande kvoteringsystemet menar HRW att det finns bakomliggande faktorer till att barn fungerar som handelsvaror. Landets höga inflation i kombination med den vinst rekryterarna erhåller ger en ekonomisk aspekt bakom problemet. Dessutom har makthavarnas fokus på säkerhetsfrågor avlett resurser från samhällliga investeringar. Allt för höga kostnader för skolgång gör att familjer inte har råd att skicka sina barn till skolan. En utbredd fattigdom leder även till att föräldrar inte kan försörja sina barn som därför tvingas ut ur familjen. Då dessa barn är utanför skolan och söker arbete, menar HRW att de är ensamma och löper hög risk att rekryteras.¹⁰⁶

Då barnen i stor utsträckning tvingas att ta värvning i Tatmadaw, och förhållandena för dem är undermåliga då de ofta inte får utlovad lön, ej tillräckligt med mat och utsätts för disciplinära fysiska straff är moralen bland barnsoldaterna

---

¹⁰⁰ HWR: *Sold To Be Soldiers*, 2007, s. 29, 33.

¹⁰¹ *Ibid*, s. 35 f.

¹⁰² *Ibid*.

¹⁰³ *Ibid*, s. 38 ff.

¹⁰⁴ *Ibid*, s. 39 ff.

¹⁰⁵ *Ibid*, s. 42 f.

¹⁰⁶ *Ibid*, s. 30, 34 f, 66; HRW: *My Gun Was As Tall As Me*, 2002, s. 40.

väldigt låg. I praktiken krävs det att barnen ska vara helt obrukbara för att beviljas friställande från armén, till exempel då de är mentalt nedbrutna, har drabbats av HIV eller andra kroniska hälsoproblem. Därför inträffar det att barn begår självmord, eller än vanligare att de deserterar, för att undkomma.¹⁰⁷ Under vissa tider är antalet desertörer fler än nya rekryter vilket gör att kraven för att upprätthålla kvoteringsystemen blir allt hårdare. När barn försöker återvända hem är det vanligt att de åter blir arresterade. Istället för att hamna i fängelse för att ha flytt har det blivit vanligare att de återrekryteras. Anledningen är att rekryterarna på detta vis åter får betalt för en ”ny” rekryt, samt att kvoterna i teorin upprätthålls.¹⁰⁸

5.4 Förklaringsfaktorer till barnsoldater i rebellgrupperna

Rebellgrupperna skiljer sig åt kraftigt i antal trupper, allt från några dussin till flera tusen. Förutom de allra minsta, använder sig alla dessa grupper i någon utsträckning av barnsoldater. Oppositionsgrupperna har generellt sett ett bättre rykte än Tatmadaw och har ett behov av att vidhålla detta då de i högre grad än regeringen är beroende av de civilas stöd, inte minst i fråga om materiella tillgångar¹⁰⁹.

På grund av detta har de flesta oppositionsgrupper inte samma behov att tvångsrekrytera civilbefolkningen som Tatmadaw, men det förekommer i vissa grupper¹¹⁰. Dessa skiljer sig angående tillvägagångssätt för rekrytering av barn.¹¹¹ Liknande Tatmadaw använder sig framförallt UWSA av ett kvoteringsystem som går ut på att varje familj med mer än en son skall bidra med en av dessa till styrkan¹¹². Andra grupper brukar kvoteringsystemet genom att varje år avkräva en viss by ett bestämt antal unga rekryter¹¹³.

En annan faktor berör fattigdom. Till skillnad från Tatmadaw erbjuder många rebellgrupper unga rekryter skolgång i utbyte mot värvning¹¹⁴. Då UWSA inte ligger i konflikt med Tatmadaw, och ibland inte deltar i direkt strid mot andra grupper på många månader, anser många föräldrar det vara relativt säkert för barnen att ta värvning¹¹⁵ och kan därför få det bättre ställt ekonomiskt.

Många desertörer från Tatmadaw ansluter sig till oppositionsgrupper, detta beroende på att de inte vågar återvända till sina familjer på grund av rädsla för

---

¹⁰⁷ HRW, 2007, *Sold to be Soldiers*, s. 53 ff, 64.

¹⁰⁸ *Ibid*, s. 64 ff.

¹⁰⁹ HRW, 2007, *Sold to be Soldiers*, s. 95; HRW, 2002, *My Gun Was As Tall As Me*, s. 110.

¹¹⁰ HRW, 2002, *My Gun Was As Tall As Me*, s. 111.

¹¹¹ HRW, 2007, *Sold to be Soldiers*, s. 94 f; HRW, 2002, *My Gun Was As Tall As Me*, s. 111.

¹¹² *Ibid*, s. 113.

¹¹³ HRW, 2007, *Sold to be Soldiers*, s. 110.

¹¹⁴ HRW, 2002, *My Gun Was As Tall As Me*, s.110.

¹¹⁵ *Ibid*.

återrekrytering, men behöver beskydd och kan finna detta hos rebellgrupperna. I andra fall beror detta på en motivation hos dessa barn att hämnas på Tatmadaw¹¹⁶

5.5 Diskussion kring fallstudie

Burma har ett mycket stort antal oskyddade internflyktingar (441 000 av 540 000). Kopplat till denna siffra har Burma dessutom ett väldigt högt antal barnsoldater, högre än något annat land i Asien. Med stöd av att en liten minoritet av antalet internflyktingar som beskyddas i Burma, samt den höga graden av skydd för flyktingar i Thailand håller vi det för troligt att antalet barnsoldater i Burma hade reducerats om fler av dessa erbjudits skydd. Dock påverkas andelen barnsoldater i Burma även av de särskilda omständigheter vi redogjort för ovan.

Detta tycks stärka Achvarina och Reichs teori. Dock visar vår fallstudie att förklaringen till det exceptionellt höga antalet barnsoldater i Burma förklaras av många andra faktorer än enbart graden av beskydd för internflyktingar. Faktorerna fattigdom, föräldralöshet och lättillgängliga, lättmanövrerade vapen är alla närvarande. På grund av den långdragna konflikten fokuserar Burma resurser kring säkerhetsfrågor, som annars hade kunnat användas för utveckling. I detta sammanhang är omfördelningen av resurserna och därmed den generella nedåtgående ekonomin en produkt av konflikten. Den ansträngda ekonomin kan samtidigt bidra till att kvotsystemet upprätthålls då familjer samt rekryterare får ekonomisk vinning i det.

Samtidigt är Burma den enda av våra analysenheter som rekryterar barn till regeringsstyrkorna. Detta, tillsammans med ett påtvingat kvotsystem, anser vi vara en kraftigt pådrivande faktor till de höga siffrorna då armén har ett väldigt stort inflytande i landet. Att kvoteringsystem används även på lägre nivå, i rebellgrupperna, är intressant, då det väcker frågan om denna faktor är närvarande och därför bidragande även i andra länder.

---

¹¹⁶ Ibid, s. 67, 98.

6 Slutsatser

Vår kvantitativa studie visar att antalet internflyktingar har ett tydligt linjärt samband med andelen barnsoldater i den asiatiska regionen. De tre övriga förklaringsfaktorerna har olika grad av påverkan. Faktorerna fattigdom samt föräldralöshet menar vi snarare vara produkter av konflikten än bakomliggande faktorer. Dock har vi argumenterat för att fattigdom i viss utsträckning kan bidra till konflikten i stort, samt benägenheten för att barnsoldater ska rekryteras. Föräldralöshet kan på liknande sätt vara en bidragande faktor då barnen i och med detta har ett ökat behov av skydd, vilket kan leda till en ökad benägenhet till att de rekryteras som barnsoldater. Dock visar våra grafer att dessa två faktorer inte har något linjärt samband med antalet barnsoldater, varför det är svårt att hävda att någon generell och signifikant påverkan. Faktorn globaliseringen av handeldvapen hävdar vi, till skillnad från de två tidigare, vara en förutsättning, snarare än en förklarande faktor. Utan denna förutsättning hade en påtvingad förflyttning av människor aldrig kunnat äga rum i samma skala. Därför blir vapnen ett instrument för förflyttningarna, samt för att tvångsrekrytera barn. På grund av dessa faktorer komplexa förhållande till antalet barnsoldater bör de i kommande studier kartläggas mer ingående i fallstudier snarare än i generaliserande kvantitativa studier.

Antalet internflyktingar menar vi vara den mest konkreta förklaringsfaktorn. Detta eftersom framför allt de två faktorerna fattigdom och föräldralöshet kombineras samt koncentreras geografiskt i denna variabel. Vår graf över förhållandet mellan antalet internflyktingar och andelen barnsoldater visar på ett nästan perfekt linjärt samband. Detta leder oss till slutsatsen att det är vid denna faktor som vidare studier bör fokuseras om dessa skall inrikta sig på att förklara ett direkt samband med antalet barnsoldater.

Den kvalitativa studien visade på fler faktorer som kan förklara den exceptionellt höga andelen barnsoldater i Burma. Det statligt påtvingade kvoteringsystemet visade sig vara en drivande faktor för att ständigt kräva nya rekryter. På grund av den ständiga underbemanningen verkar detta till att driva ned kriterierna för vilken ålder som är accepterad, med hög andel barnsoldater som följd. Den höga andelen fattigdom i Burma menar vi ha en bidragande effekt genom att på ett övergripande plan tvinga rekryterare, familjer och barn till alternativa inkomstkällor, varför användningen av barnsoldater bidrar till detta. Vi menar att vapen har en bidragande effekt i fallet Burma då majoriteten av barnsoldaterna tvångsmässigt rekryteras av soldater.

Då vi i Burma valde att studera hur oskyddade internflyktingar påverkar andelen barnsoldater framstod även denna faktor ha tydlig påverkan. Detta slås fast genom att andelen oskyddade är mycket hög i Burma, vilket möjliggör att barnsoldater enklare kan rekryteras. Vi menar även att förhållandena i Thailand

förstärker denna teori. Detta eftersom det höga antalet skyddade flyktingar kan sättas i relation till det låga antalet barnsoldater som rekryteras från lägren vid gränsen.

Avslutningsvis vill vi föreslå att ytterligare studier görs på området kring hur oskyddade internflyktingar kan ställas i relation till andelen barnsoldater. I kommande studier anser vi det relevant att göra en distinktion mellan rebell- och regeringsstyrkor avseende barnsoldater. Då vi fann att kvotsystemet i Burma hade stor inverkan på andelen barnsoldater vore det motiverande att undersöka denna faktor även i andra länder.

7 Referenser

- The 1951 Convention Relating to the Status of Refugees.
- Achvarina och Reich, 2006. "No Place to Hide – Refugees, Displacement and the Recruitment of Child Soldiers", *International Security*, Vol. 31, No. 1, pp. 127-164.
- CIA World Factbook. <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/> (2010-05-24).
- CSUCS, 2004. *Child Soldiers – Global Report 2004*, London: Coalition to Stop the Use of Child Soldiers.
- CSUCS, 2008. *Child Soldiers – Global Report 2008*, London: Coalition to Stop the Use of Child Soldiers.
- Esaiasson et. al., 2007. *Metodpraktikan – konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Norstedts Juridik. (3:e uppl.).
- FN, Child Soldiers – An Affront to Humanity. <http://www.un.org/rights/concerns.htm#soldiers> (2010-05-24).
- Guiding Principles on Internal Displacement. <http://www.idpguidingprinciples.org/>
- Hazen, Jennifer M, 2008. "Armed Violence in Asia and the Pacific – An Overview of the Causes Costs and Consequences". Genève: UNDP.
- Hedman, Eva-Lotta E, 2006. "The Right to Return: IDPs in Aceh".
- HRW, 2002. "My Gun Was As Tall As Me – Child Soldiers in Burma" i *Human Rights Watch*. New York: Human Rights Watch.
- HRW, 2007. "Sold to be Soldiers – The Recruitment and Use of Child Soldiers in Burma", *Human Rights Watch*, Vol. 19, No. 15, pp. 1 – 131. New York: Human Rights Watch.
- HRW, 1994. "Easy Prey – Child Soldiers in Liberia". <http://www.hrw.org/legacy/reports/1994/liberia2/> (2010-05-24).
- Hägström, Henrik, 2001. *Barnen – De osynliga soldaterna i Världspolitikens Dagsfrågor*, No. 3, Stockholm: Utrikespolitiska Institutet.
- IDMC, Definition of an Internally Displaced Person (IDP). <http://www.internal-displacement.org/idp> (2010-05-24).
- IDMC, 2007. "Internal Displacement – Global Overview of Trends and Development in 2006", *Internal Displacement monitoring Centre*. Genève: IDMC.
- IDMC, 2009. "Internal Displacement – Global Overview of Trends and Development in 2008", *Internal Displacement monitoring Centre*. Genève: IDMC.
- IDMC, 2009. "Internal Displacement – Global Overview of the Trends and Development in 2008" i *IDMC*. Genève: IDMC.

- Jackson et. al., 2005. "Who Takes the Bullet? – The Impact of Small Arms Violence" i *Understanding the Issues Series*. Oslo: Norwegian Church Aid.
- Krause, Keith, 2009. "Instruments of Insecurity – Small Arms and Contemporary Violence" i J. Peter Burgess (ed.), 2009, *The Routledge Handbook – New Security Studies*. London: Routledge.
- The Optional Protocol to the Convention of the Rights of the Child on the Involvement of Children in Armed Conflict.
- Oreta, Jennifer S., 2009. "Small Arms Proliferation: Impact to Peace and Security" i *Ateneo Law Journal*, Vol. 54, Issue 1, pp. 292 – 297.
- POLICY, 2003, "Policies for Orphans and Vulnerable Children".
- Regeringskansliet, 2004. *Mänskliga rättigheter i Indonesien 2004*. Stockholm: Utrikesdepartementet.
- TBBC, Thailand Burma Border Consortium. <http://www.tbbc.org/index.htm> (2010-05-24).
- Teorell, Jan och Svensson, Torsten, 2007. *Att fråga och att svara*. Malmö: Liber.
- UNHCR Statistical Yearbook 2006. *Country Data Sheet 2008 – Trends in Displacement, Protection and Solutions*.
- UNICEF, "Adult Wars, Child Soldiers – Voices of Children Involved in Armed Conflict in the East Asia and the Pacific Region" i *UNICEF*.
- UNICEF, http://www.unicef.org/infobycountry/stats_popup4.html (2010-05-24).
- UNICEF, 2007. Paris Principles.
- Uppsala Conflict Data Program. <http://www.pcr.uu.se/research/UCDP/> (2010-05-24).